Lietas arhīva Nr. K29-0557-18/1
ECLI:LV:RLPT:2018:0621.11089039314.2.S
Lieta Nr.11089039314/K29-0557/18

SPRIEDUMS
LATVIJAS REPUBLIKAS VĀRDĀ
Rīgā, 2018.gada 21. jūnijā

Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesa
tiesnese Signe Grīnberga
piedaloties prokurorei Vijai Ļeņovai
zvērinātai advokātei Sarmītei Putniņai
atklātā tiesas sēdē izskatīja krimināllietu, kurā apsūdzēts
/pers. A/, personas kods /personas kods/,
par noziedzīga nodarījuma izdarīšanu, kas paredzēts Krimināllikuma 179. panta pirmajā daļā.

Aprakstošā daļa

Pārbaudījusi un novērtējusi visus krimināllietā esošos pierādījumus, tiesa konstatēja, ka /pers. A/ izdarīja svešas mantas prettiesisku iegūšanu, ja to izdarījusi persona, kurai šī manta uzticēta (piesavināšanās).

/pers. A/, 2014.gada 3.februārī, pirmstiesas izmeklēšanā precīzi nenoskaidrotā laikā, atrodoties SIA "Vitar Rent" telpās /adrese/, noslēdza tehnikas nomas līgumu Nr.2014/01 - 01 par strāvas ģeneratora SDMO SH6000 E - 2 iznomāšanu līdz 2014.gada 5.februārim. Pēc kā /pers. A/, 2014.gada 4.februārī, izmantojot apstākli, ka saskaņā ar nomas līgumu viņam tiek uzticēts iepriekš minētais strāvas ģenerators, nolēma to piesavināties un ieķīlāja to SIA "ExpressCredit" piederošajā lombardā "Lombards24.lv" Mārupes ielā 3, Rīgā par 250,00 *euro*, tādā veidā izrīkojās ar SIA "Vitar Rent" mantu kā ar savējo, nodarot SIA "Vitar Rent" materiālo zaudējumu 1470,40 *euro* apmērā.

Ar savām darbībām /pers. A/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 179.panta pirmajā daļā.

Motīvu daļa

Tiesas izmeklēšanā apsūdzētais /pers. A/ sevi par vainīgu viņam inkriminētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā pēc Krimināllikuma 179. panta pirmās daļas atzina pilnībā un uzturēja pirmstiesas kriminālprocesā pieteikto lūgumu neizdarīt pierādījumu pārbaudi tiesas izmeklēšanā.

Ņemot vērā to, ka lietas materiāli pilnībā apstiprina apsūdzētā /pers. A/ vainu un to, ka apsūdzētais tiesas sēdē piekrita pierādījumu pārbaudes neizdarīšanai tiesas izmeklēšanā, kam neiebilda prokurore un aizstāve, krimināllieta tika izskatīta bez pierādījumu pārbaudes tiesas izmeklēšanā visā apsūdzības apjomā, saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499.panta nosacījumiem.

Tiesa atzīst, ka apsūdzētā /pers. A/ noziedzīgās darbības pēc Krimināllikuma 179. panta pirmās daļas kvalificētas pareizi un atbilstoši noziedzīgo nodarījumu klasifikācijai, saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta trešo daļu, klasificējamas kā mazāk smags noziegums.

Bez savas vainas pilnīgas atzīšanas, /pers. A/ vaina inkriminētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā ir pierādīta pilnībā ar visiem krimināllietas materiāliem to kopumā un savstarpējā saistībā un tiesai nerodas šaubas par apsūdzētā vainīgumu.

Pārbaudot apsūdzētā personību noskaidrots, ka /pers. A/ dzimis /datums/, Rīgā, Latvijas Republikas pilsonis, ar 9 klašu izglītību, apguvis elektromontiera profesiju, neprecējies, personu apgādībā nav, līdz apcietinājumam strādājis gadījuma darbus celtniecībā, ienākumi mēnesī 600-700 eiro, veselības stāvoklis labs.

Agrāk sodīts vienpadsmit reizes, pēdējo reizi 2018. gada 2. janvārī Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā par četru noziedzīgu nodarījumu izdarīšanu pēc Krimināllikuma 180. panta pirmās daļas un deviņu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanu pēc Krimināllikuma 265. panta otrās daļas, piemērojot Krimināllikuma 51. panta pirmo daļu, noteikts galīgais sods brīvības atņemšana uz 1 gadu 9 mēnešiem un piespiedu darbs uz 315 stundām, spriedums stājies likumīgā spēkā 2018. gada 16. februārī.

Par /pers. A/ atbildību mīkstinošu apstākli, tiesa saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu, uzskata par iespējamu atzīt vainas atzīšanu un izdarītā nožēlošanu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48.pantu, uz noziedzīga nodarījuma izdarīšanas laiku, apsūdzētā /pers. A/ atbildību pastiprinošu apstākļi nav konstatēti.

Nosakot soda veidu un mēru apsūdzētajam, tiesa, saskaņā ar Krimināllikuma 46.pantu, ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, vainīgā personību, kā arī ņem vērā atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Bez ievērības tiesa neatstāj arī to, ka /pers. A/, piekrizdams pierādījumu pārbaudes neizdarīšanai tiesas izmeklēšanā, paātrinājis krimināltiesisku attiecību noregulēšanu un atvieglojis tiesas procesu, proti, izmantojis savas Kriminālprocesa likuma 21.panta otrās daļas 1.punktā minētās tiesības uz sadarbību un izvēlējies vienkāršāka procesa veidu.

Apsūdzētais ir izdarījis noziedzīgu nodarījumu, kas vērsts pret īpašumu.

Izvērtējot visus lietas apstākļus, apsūdzētā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, to, ka apsūdzētais noziedzīgo nodarījumu izdarījis būdams nesodīts, bet uz lietas izskatīšanas dienu ir vairākkārtīgi tiesāts par mantiskiem noziegumiem, kas liecina par apsūdzētā viegļprātīgu attieksmi pret likumu un morāles normām, kā arī apsūdzētajam ir piemērots aizdomās turētā statuss citā kriminālprocesā, un ņemot vērā prokurores tiesu debatēs izteikto viedokli par apsūdzētajam piemērojamo sodu, tiesa uzskata, ka apsūdzētajam nosakāms sods īslaicīgas brīvības atņemšanas veidā.

Nosakot konkrētus soda termiņus, tiesa ņem vērā /pers. A/ attieksmi pret izdarīto noziedzīgo nodarījumu, apsūdzētā atbildību mīkstinoša apstākļa esamību un atbildību pastiprinoša apstākļa neesamību.

Ņemot vērā, ka kriminālprocess uzsākts 2014. gada 20. februārī, tas nav bijis apturēts, tiesa uzskata par iespējamu piemērot Krimināllikuma 49[1]. panta pirmās daļas 1.punktu, un prokurores prasīto sodu mīkstināt.

Izvērtējusi minēto, tiesa secina, ka apsūdzētajam /pers. A/ sods nosakāms Krimināllikuma 179.panta pirmās daļas sankcijas robežās, īslaicīga brīvības atņemšanas soda veidā, ko tiesa konkrētajos apstākļos uzskata par vienīgo /pers. A/ personībai piemērotu sodu.

Tādējādi tiesa atzīst, ka Krimināllikuma 35. pantā noteiktais soda preventīvais mērķis, tas ir, aizsargāt sabiedrības drošību, atjaunot taisnīgumu, sodīt vainīgo personu par izdarīto noziedzīgo nodarījumu, resocializēt sodīto personu, kā arī panākt, lai notiesātais un citas personas pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas, konkrētajā gadījumā ir sasniedzams ar apsūdzētā izolēšanu no sabiedrības.

Tiesa konstatē, ka /pers. A/ notiesāts 2018. gada 2. janvārī Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā, noteikts galīgais sods brīvības atņemšana uz 1 gadu 9 mēnešiem un piespiedu darbs uz 315 stundām, spriedums stājies likumīgā spēkā 2018. gada 16. februārī.

Nosakot /pers. A/ galīgo sodu, tiesa ņem vērā Krimināllikuma 50.panta piektās daļas nosacījumus un uzskata, ka saskaitot /pers. A/ piespriestos sodus pēc vairākiem spriedumiem, ņemot vērā apsūdzētā personību, ir jāpiemēro daļējs sodu saskaitīšanas princips.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52. panta piekto daļu, /pers. A/ brīvības atņemšanas soda izciešanas termiņā ieskaitāms daļēji izciestais brīvības atņemšanas sods pēc Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2018.gada 2. janvāra sprieduma no 2017. gada 7.septembra līdz 2017. gada 8.septembrim un no 2017. gada 27. novembra līdz šī sprieduma spēkā stāšanās dienai.

Konkrētajā kriminālprocesā /pers. A/ nav bijis aizturēts, kā arī viņam nav piemērots drošības līdzeklis.

Tiesa konstatē lietā procesuālos izdevumus *Euro* 100,00 par aizstāves Sarmītes Putniņas darbu un uzskata, ka minēto izdevumu atlīdzināšanas pienākums uzliekams apsūdzētajam /pers. A/, saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 367.panta pirmās daļas 4.punkta un 368.panta pirmās daļas nosacījumiem.

Rezolutīvā daļa

Ņemot vērā iepriekš minēto, pamatojoties uz Krimināllikuma 179.panta pirmo daļu, kā arī uz Krimināllikuma 35.,46., 47., 48. pantu, un vadoties pēc Kriminālprocesa likuma 499., 511., 512., 520., 527., 528., 529., 530.panta, tiesa

nosprieda

/pers. A/, personas kods /personas kods/, atzīt par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 179. panta pirmajā daļā un piemērojot Krimināllikuma 49.[1] panta pirmās daļas 1. punktu, sodīt ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz diviem mēnešiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piekto daļu, šajā spriedumā noteiktajam sodam daļēji pieskaitīt sodu, kas piespriests ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2018.gada 2. janvāra spriedumu un galīgo sodu /pers. A/ noteikt brīvības atņemšanu uz vienu gadu desmit mēnešiem un piespiedu darbu uz trīs simti piecpadsmit stundām.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52. panta piekto daļu, /pers. A/ brīvības atņemšanas soda izciešanas termiņā ieskaitīt daļēji izciesto brīvības atņemšanas sodu pēc Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2018.gada 2. janvāra sprieduma no 2017. gada 7.septembra līdz 2017. gada 8.septembrim un no 2017. gada 27. novembra līdz šī sprieduma spēkā stāšanās dienai.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52. panta 2.[1] daļu, sods – piespiedu darbs izpildāms patstāvīgi un izpilde uzsākama pēc brīvības atņemšanas soda izciešanas.

Piedzīt no /pers. A/, personas kods /personas kods/, valsts labā procesuālos izdevumus par aizstāves darbu šajā procesā *Euro* 100,00 (simts *euro* 00 centi) apmērā.

Noteikt 30 dienu termiņu no nolēmuma spēkā stāšanās dienas procesuālo izdevumu labprātīgai nomaksai Valsts kases BIC kods TRELLV22, NMR 90000050138, kontā Nr.LV68TREL1060001239300, norādot kriminālprocesa numuru un maksājuma veikšanas faktu apliecinošu dokumentu iesniedzot tiesā.

Spriedumu daļā par tiesas piespriesto sodu vai sakarā ar pieļautiem procesa pārkāpumiem var pārsūdzēt desmit dienu laikā no sprieduma pilna teksta sastādīšanas dienas apelācijas kārtībā Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesu kolēģijā, apelācijas sūdzību vai protestu iesniedzot Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā.

Pilna sprieduma pieejamības datums – 2018.gada 6. jūlijs.

Tiesnese Signe Grīnberga